

[Fandrup Jensen.]

Med det af ministeren stillede ændringsforslag til forslaget § 1, første punktum, bliver affattelsen således:

„Præstehøjskolen har til opgave gennem afholdelse af kursus at give folkekirken præster adgang til efteruddannelse, herunder også en systematisk orientering i tidens filosofiske og sociologiske, litterære og kunstneriske problematik, pædagogik og pædagogisk praktik som forudsætning for varetagelsen af folkekirken opgaver i det moderne samfund.“

Jeg er overbevist om, at med denne lovs gennemførelse og virkningen deraf vil kirken fjerne sig endnu et stykke fra menigheden. Som det fremgår af ministerens fremsættelsestale, hviler selve lovforslaget på en indstilling fra skolens nuværende styrelse, tiltrådt af Den danske Præsteforening. Fremskridtspartiets folketingsgruppe ville have set med tilfredshed på, hvis indstillingen var kommet fra menigheden, fremført af et bredt udsnit af menighedsrådsmedlemmerne. Og når man læser nærmere i kursusprogrammet fra præstehøjskolen fra 1975, så vil jeg — bare for at tage et eksempel — pege på kursus VII fra 3. til 7. februar. Jeg mener, alene dette absolut må vække til eftertanke.

Når der i bemærkningerne står, at lovforslagets gennemførelse ingen økonomiske eller administrative konsekvenser får for stat og kommune, vil jeg nævne, at ifølge lovens § 1 åbnes der adgang til skolen for præster fra andre trossamfund. Igennem tidligere erfaringer hersker der ingen tvivl i fremskridtspartiets folketingsgruppe om, at med denne lovs vedtagelse har vi en statsinstitution, som nok skal kunne begrunde udvidelser. Jeg tænker her på, at inden længe vil det være naturligt, at også visse sognemedhjælpere frekventerer skolen, ligesom der allerede foreligger indtrængende ønske fra præstehøjskolens styrelse om oprettelse af en stilling som lektor i pædagogik.

Med denne lovs gennemførelse kan jeg udmærket se perspektivet. I øvrigt behøver jeg blot at pege på finanslovforslaget fra 1975-76, hvor udgiften frem til 1978-79 var budgetteret med 0,7 mill. kr. Det er vedtaget i dette år med 0,9 mill. kr. Så må det være mig tilladt at spørge, om ministeren

føler sig i overensstemmelse med de sidste to linjer i bemærkningerne.

Bortset fra det økonomiske er der i fremskridtspartiet en bred opfattelse af, at nytænkning til gavn for menigheden må kunne indarbejdes i det teologiske studium, og at den efteruddannelse, som skal skabe samhørighed menighed og kirke imellem, nødvendigvis må ligge i, om den enkelte præst formidler kontakt med den menighed, vedkommende er kaldet til, og igennem indlevnen i egnens sædvane og skikke erhverver sig mulighed for at skabe det tillidsforhold, som er en uomgængelig nødvendighed for at kunne leve op til sin gernings udøvelse.

Jeg vil tillade mig at anmode folketingets medlemmer om at analysere dette lovforslag endnu en gang og håber derved at vinde tilslutning til fremskridtspartiets ændringsforslag — modsat det af ministeren stillede ændringsforslag til § 1, som jeg vil anbefale at stemme imod. I øvrigt vil jeg henvise til mindretallets bemærkninger i betænkningens tekst.

Som en sidste bemærkning må jeg erkende, at der er enkelte medlemmer af min gruppe, som ikke er helt enig i de fremførte betragtninger.

Wamberg (FP):

Alle i fremskridtspartiet er principielt enige i, at efteruddannelse af den karakter, som foregår på præstehøjskolen, ikke skal betales af offentlige midler, men af de personer selv, der deltager i disse kurser.

Dette principielle synspunkt kom til udtryk ved vore ændringsforslag til finansloven, hvor det var naturligt, at offentlig støtte til drift af bl. a. præstehøjskolen fremtidig skulle bortfalde som led i gennemførelse af de helt nødvendige offentlige besparelser, der må gennemføres for at få de indkomstskattelettelser, der er forudsætningen for, at de, der ønsker at deltage i kurser af den art, selv får råd til at betale for deltagelsen.

Et mindretal inden for fremskridtspartiet mener imidlertid ikke, at offentlige tilskud til præstehøjskolen bør slettes isoleret, og kan derfor ikke tilslutte sig partiets ændringsforslag. Vi har to hovedgrunde for at tilslutte os flertallet. Den eventuelle besparelse ved ændringsforslagets vedtagelse